

FORELDRALEYS SUM 9 ÁRA GOMUL

EG HAVI ALTÍÐ KLÁRAÐ MEG VÆL

– HVØRJI JÓL OG HVØNN FØÐINGARDAG HJÁ MAMMU OG BABBA VITJI EG Á GRØVUNUM. EG SETI BLÓMUR NIÐUR, TENDRI LJÓS OG GERI VIÐ. TAÐ HEVUR HJÁLPT MÆR NÓGV, SIGUR 25 ÁRA GAMLA GUÐRUN NIELSEN AV TVØROYRI, SUM HEVUR VERIÐ FORELDRALEYS SÍÐANI HON VAR 9 ÁR

SAMRØÐA

Barbara Holm

barbara@sosialurin.fo

Tað stundar til jóla, og tað merkir, at blómur skulu keypast, og ljós skulu tendrast. Soleiðis er helst hjá okkum øllum, men hjá Guðrun Nielsen av Tvøroyri eru ljósini og blómurnar til eitt serligt høvi. Tey skulu á grøvnar hjá Poulu og Símin Nielsen á Tvøroyri.

Í vælprýddu grøvnum liggja Poula og Símin, sum hava verið deyð síðani ávikavist ár 2000 og 1997. Tey bæði vóru frískild og lótu eftir sær Guðruna, sum longu sum 9 ára gomul mátti klára seg uttan foreldrini bæði.

– Tað hevur verið hart at ongantíð havt eina mammu ella ein pápa at venda sær til, um eitt hvørt var, greiðir Guðrun frá, nú jólini nærkast, og hon aftur skal út á grøvina at minnst.

Tað byrjaði um jóltíðir í 1997, tá ið lívið hjá Guðrun varð endavent.

– Eg skuldi vitja pápa tað vikuskiftið, men eg fór ikki, tí eg var sjúk. Tíbetur kann man kanska siga, sigur Guðrun.

Tað vikuskiftið – tann 27. desember í 1997 – varð Símin funnin deyður í heiminum. Tey vita enn ikki, hvørjum hann doyði av.

– Eg minnst, eg ofta vitjaði pápa, og tað dámdi mær væl. Men eg minnst ikki tíðina rundan um, at hann doyði, sigur Guðrun.

Tað kom sum eitt snarljós á klárum himli. Og tvey ár seinna var aftur galið. Á vetri 1999 fekk Poula staðfest

krabbamein í lungunum. Hon varð send til Danmarkar og fekk kemoviðgerð, og varð staðfest frísk. Inntil krabbameinið kom aftur og gjørdi enda á henni. Eitt ár seinna, í august í 2000, doyði Poula.

– Eg minnst okkurt frá sjúkrahølini hjá mammu, meðan eg ikki minnst so nógv frá tíðini, eftir pápi doyði. Til dømis minnst eg, at mamma skrivaði eitt bræv til okkum um, hvussu nógv hon gleddi seg at koma heim aftur ordiliga frísk. Tað gjørdi hon so ongantíð, sigur Guðrun.

Poula fór eisini, og bráðliga stóð lítil 9 ára gamla Guðrun uttan bæði foreldrini.

Guðrun búði skiftivís hjá mostur síni og hjá eldra beiggjanum, inntil hon sum 17-18 ár flutti til Havnar.

Flokkurin var við á grøvini

Rundan um Guðruna hava fólk verið ómetaliga hjálpsom. Lívið hjá mostrini og stórabeiggjanum var gott, og í skúlanum á Tvøroyri vóru tey ógvuliga tilvitað um, at Guðrun hevði nakrar tørvir, sum hini børnini ikki høvdu.

Serstakliga ein lærarinna á skúlanum gjørdi sítt til, at skúlaárin hjá Guðruni vóru góð.

– Flokkurin var við mær á grøvini hjá mammu og pápa, tá tey høvdu føðingardag. Tað vóru tey nakrar ferðir, og annars vóru eg og mín lærarinna. Tað hjálpti mær nógv, sigur Guðrun.

Hon hevur eisini fingið stuðul frá sálarfrøðingi, frá Beranum, frá ymiskum starvsfólkum á skúlanum á Tvøroyri, og ikki minst frá familju og

vinum.

– Eg haldi eg havi klárað meg væl í lívinum, tí øll rundan um meg hava vart meg og stuðlað mær sera nógv, sigur Guðrun.

Men jólini og høgtíðir annars hava verið merkt av sakni.

– Í byrjanini var tað ógvuliga hart, at ikki hava eitt foreldur á jólum. Eg havi tó vant meg við tað, og hugsji ikki so nógv um tað longur, sigur Guðrun.

Varaleiðari

Í 2007 valdi Guðrun at venda Suðuroynni bakið, og fór til Klaksvíkar á Húsarhaldsskúla.

– Eg vildi fegin sleppa avstað og royna okkurt nýtt, sigur Guðrun.

Tá Guðrun flutti til Havnar í 2008 fór hon til arbeiðis í Á handlinum á Sundsvegnum, og har hevur hon starvast síðani.

– Eg havi tvær ferðir roynt at byrja uppá Studentarskúlan, men hvørja ferð eri eg givin, sigur Guðrun.

Men ivaleyst hevur hon heldur ikki tørv á tí, tí hennara drúgvu royndir í handilsvinnuni hava ført við sær, at hon nú er varaleiðari hjá Á.

Men ikki hesa jólahøgtíðina, tí nú er Guðrun í barnsburðarfarloyvi.

Hon og lítila dótturin Emilia búgva einsamallar í Havn, men tann stóri stuðulin frá familju og vinum ger, at lívið sum stakur upphaldari higartil væl letur seg gera hjá Guðruni, hóast omma og abbi hjá lítlu Emiliu ikki eru her til at hjálpa og siggja lítlu didduna vaksa seg stóra.

